

изпратихъ 10 фл. австрийски пари на администрацията на Filologické Listy като предплата.

Днесъ вечерята писахъ на Стоянова въ Варна, на Илиева, на нѣкой си богословъ К. Нѣмецъ въ Будаовици (Drang nach Osten), и въ града на Начовича и Шишманова.

На С л а в я н с к а б е с е д а платихъ неотколе като основателенъ членъ 200 фр. въ стари рубли. Дружеството работи успѣшно, обаче азъ нито веднажъ не съмъ билъ въ него.

10/22 мартъ, вторникъ. Днесъ се запознахъ съ две лица, съ вакъфина Златевъ и съ руския секретаръ Клоппенбергъ. Подиръ пладне тръгнахъ за пръвъ пѣтъ пакъ по гости. Подъ облакъ, топло, дъждецъ, вчера бѣ астрономическото начало на пролѣтътъ. Срецахъ Грекова. Отидохъ у Thielau, гдето дойде Клоппенбергъ и следъ него Нихадъ. Днесъ е 84 годишнина отъ рождението на германския императоръ: поради общия „Trauer“ нѣмаше diner. Thielau намира, че въ София е здраво: ако да нѣмаше лошитѣ кжщи, щѣлъ да бже най-здравиятъ край. Нихадъ говори за Гърция, деликатна точка. Максимумътъ на турскитѣ отстъпки, каже, е Кандия и 4 клм. край границата дълга ивица. Нихадъ мисли, че гръцкиятъ въпросъ въ Берлинъ билъ общъ surprise, Англия го повдигнала, ала Франция го подела (горчиво) contre quelqu'un qui était par terre [противъ нѣкого, който билъ поваленъ]! Нихадъ: ако, каже, не съществуваше Турция, трѣбваше да се създаде заради мира въ Европа. Thielau говори за умѣреностъ въ исканията: Прусия на 1866 г., нѣкои господа въ коронния съветъ искали частъ отъ Австрия, частъ отъ чешкитѣ планини като pivot [клинъ] за бждещи войни, обаче, Бисмаркъ се съпротивилъ: Прусия, казалъ той, ще има въ бждеще нужда отъ приятелството на Австрия, нека не я дразни. Следъ това останахме двамата сами. Thielau ми говори за тукашнитѣ, нѣмални хоризонтъ, може би, щѣли да се устроятъ добре, обаче, не умѣли да си спечелятъ симпатията на дипломатическа Европа. Журналистична Европа е наистина настроена неприятелски къмъ България (на моето възражение), ала дипломатията, каже, е независима отъ дневнитѣ публикации. За България щѣло да дойде време, когато съгласието на Европа щѣло да ѝ бже много потрѣбно. Нейнитѣ своенравни начини на действие, облягайки се на Русия, обаче Русия могла, при прекаленитѣ ѝ хитрости, да ѝ даде горчиво „désaveu“ [неодобрение]. Цанковъ се е държалъ много неумѣло, излишни стълкновения съ Австрия и излишно дразнене: Австрия могла съ своята сила да причини на България най-голъма пакостъ и неприятности, Цанковъ е могълъ да бже противъ политиката на Австрия по дунавския въпросъ, обаче не е трѣбвало да лъже. Европа сега не могла да вѣрва на България, нейнитѣ държавници единъ день обещаваатъ, а на другия день лъжатъ. Каравеловъ грѣшялъ, че се водѣлъ по Цанкова, трѣб-